

Sygn. akt X Ga 131/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący Sędzia SO Lesław Zieliński

Sędzia SO Barbara Przybyła

Sędzia SO Iwona Wańczura (spr.)

Protokolant Katarzyna Bocian

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2014 roku w Gliwicach

na rozprawie

z powództwa: **K. B.**

przeciwko: **Centrum Medycznego (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością**

w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 lutego 2014 roku

sygn. akt VII GC 1227/13

1 zmienia zaskarżony wyrok:

- w pkt. 2 i 3 w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.346,59 zł (pięć tysięcy trzysta czterdzieści sześć 59/100) należności głównej

i kwotę 10.710,29 zł (dziesięć tysięcy siedemset dziesięć 29/100) tytułem odsetek i kwotę tę w łącznej wysokości 16.056,88 zł (szesnaście tysięcy pięćdziesiąt sześć 88/100) rozkłada na pięć rat płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca począwszy od miesiąca lipca 2014r., przy czym pierwsze cztery raty wynoszą po 3.000,00 zł (trzy tysiące 00/100), a ostatnia – piąta 4.056,88 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt sześć 88/100);

-w pkt.6 w ten sposób , że zasądza od pozwanej na rzecz powoda koszty procesu

w kwocie 2.847,00 zł (dwa tysiące osiemset czterdzieści siedem 00/100) ;

1 umarza postępowanie w zakresie kwoty 15.000,00 zł (piętnaście tysięcy 00/100) należności głównej;

2 oddala apelację w pozostałym zakresie;

3 zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 88,00 zł (osiemdziesiąt osiem 00/100) tytułem kosztów w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Barbara Przybyła SSO Lesław Zieliński SSO Iwona Wańczura

Sygn. akt X Ga 131/14

UZASADNIENIE

Powód K. B. wniósł o zasądzenie od pozwanej Centrum Medycznego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwoty 34.346,59 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że od 2008 roku łączyły go z pozwaną dwie umowy, których przedmiotem było odpłatne świadczenie konsultacji medycznych oraz wykonywanie zabiegów medycznych na rzecz pozwanej. Powód podniósł, że pozwana, mimo wielokrotnych wezwań, nie uregulowała należności na rzecz powoda.

Nakazem zapłaty z dnia 28 maja 2013 roku wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygnaturze akt VII GNc 1820/13 orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana wniosła o uchylenie nakazu zapłaty w całości, rozłożenie dochodzonej przez powoda kwoty na raty, oddalenie powództwa w zakresie ustawowych odsetek z tytułu opóźnienia w płatności należności głównej oraz kosztów procesu jako dochodzonych przez powoda z naruszeniem zasad współzycia społecznego. Z ostrożności procesowej pozwana wniosła o rozłożenie na raty także należności w zakresie odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w płatności należności głównej oraz kosztów procesu wraz z należnością główną. W uzasadnieniu pozwana podkreśliła, że nie kwestionuje zasadności roszczenia powoda, jednakże z uwagi na bardzo ciężką sytuację finansową, nie jest w stanie spłacić zadłużenia względem powoda. Pozwana podała, że regularnie uiszcza na rzecz powoda kwotę 3.000 zł miesięcznie, a w związku z wdrożonym programem naprawczym nie jest w stanie dokonać jednorazowej spłaty całego zadłużenia.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach, uchylił nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 28 maja 2013 roku w całości i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20.346,59 zł tytułem należności głównej oraz kwotę 9.482,52 zł tytułem ustawowych odsetek oraz zasądzoną należność w łącznej kwocie 29.829,11 zł rozłożył na 10 rat płatnych do ostatniego dnia każdego następującego po sobie miesiąca kalendarzowego począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyrok stał się prawomocny, przy czym pierwsze 9 rat płatnych w kwocie po 3.000 zł każda, a ostatnia rata w kwocie 2.829,11 zł z tym zastrzeżeniem, iż uchybienie płatności którejkolwiek z rat skutkuje natychmiastową wymagalnością pozostałej do zapłaty należności z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia uchybienia płatności raty; w pozostałym zakresie postępowanie umorzył, oddalił wniosek o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 2 maja 2008 roku strony zawarły umowę, na podstawie której powód zobowiązał się do świadczenia zdrowotnego (wszelkich czynności medycznych związanych ze sprawowaniem opieki nad pacjentem i jego leczenie oraz prowadzeniem dokumentacji medycznej) polegającego na konsultacjach medycznych na rzecz pozwanej (zleceniodawcy), natomiast pozwana zobowiązała się do wypłaty wynagrodzenia, na podstawie przedłożonych miesięcznych rachunków.

W dniu 1 lipca 2008 roku strony zawarły kolejną umowę, na podstawie której powód (zleceniobiorca) zobowiązał się do świadczenia zdrowotnego polegającego na wykonywaniu zabiegów medycznych na rzecz pozwanej (zleceniodawcy), natomiast pozwana zobowiązała się do wypłaty wynagrodzenia, na podstawie przedłożonych miesięcznych rachunków.

W chwili zawarcia umowy, jak i jej realizacji (do września 2010 roku) powód był członkiem zarządu pozwanej spółki i miał bezpośredni wpływ na jej kondycję finansową, jak również sposób dokonywania płatności.

Pozwana uznała roszczenie powoda, wnosząc o możliwość spłaty zadłużenia w ratach oraz anulowania odsetek ustawowych, jednakże powód nie wyraził zgody na propozycję strony pozwanej

Pozwana spółka znajduje się w złej kondycji finansowej. Miesięczne koszty wynoszą około 400.000 zł, natomiast przychody kształtują się na poziomie około 300.000 zł. Prowadzona działalność przynosi zatem straty.

W związku z utratą płynności finansowej w 2010 roku wprowadzono plan naprawczy, w wyniku którego podjęto skuteczne działania zmierzające do poprawy kondycji finansowej spółki i utrzymania się na rynku. W obecnej sytuacji pozwana jest w stanie spłacać powodowi na poczet zadłużenia kwotę 3.000 zł miesięcznie.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, strony łączyła umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z art. 750 kc, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. W rozpoznawanej sprawie Sąd ustalił, iż pozwana nie zapłaciła powodowi całości wynagrodzenia za świadczone usługi

z tytułu zawartej umowy. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez pozwaną, która zadeklarowała chęć uregulowania zadłużenia w ratach. Podkreślenia wymaga również fakt, iż strona pozwana przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa przez powoda starała się na bieżąco spłacać zaistniałe zaległości w miesięcznych ratach.

Mając na uwadze powyższe, nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Gliwicach w dniu 28 maja 2013 roku w sprawie o sygnaturze VII GNc 1820/13 należało uchylić i zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20.346,59 zł tytułem należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami w kwocie 6.343,31 zł oraz kwotę 3.048,21 zł tytułem ustawowych odsetek od płatności dokonanych po terminie płatności.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zaistniała szczególna sytuacja uprawniająca do rozłożenia należności na raty, zwłaszcza, że pozwana nie uchyliła się od odpowiedzialności za zobowiązania i ma zamiar stopniowo je regulować poprzez uiszczenie zasądzonej należności w ratach. Sąd zwrócił uwagę także na to, że powód w czasie, kiedy był członkiem zarządu pozwanej spółki miał wpływ na prowadzenie przez nią działalności, a zatem także na to, jakie zobowiązania są płacone i jakie umowy zawierane. Dramatyczna sytuacja spółki wynikała zatem po części z działań powoda, jako osoby zobowiązanej do prowadzenia spraw spółki. Podkreślenia wymaga fakt, iż przed wytoczeniem powództwa pozwana starała się na bieżąco spłacać zaistniałe zadłużenie poprzez regularne wpłaty kwot w wysokości 3.000 - 4.000 zł na rzecz powoda, podczas gdy powód nie był skłonny do jakichkolwiek ustępstw, o czym świadczy brak zgody na przeprowadzenie mediacji (k.212). Sąd o kosztach orzekł na podstawie art. 100 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód, zaskarżając go

w części uchylającej nakaz zapłaty oraz umarzającej postępowanie co do odsetek w kwocie 1.227,77 oraz odsetek należnych od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty, rozkładającej zasądzoną należność na raty i rozstrzygającej o kosztach procesu. Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił naruszenie prawa procesowego: art. 233 § 1 kpc, art. 328 § 2 kpc i art.320 kpc oraz prawa materialnego, tj art. 481 § 1 i § 2 kc. W zakresie kosztów postępowania powód wskazał, że wyrok narusza art. od 98 do 102 kpc. Powód wniósł w związku

z powyższymi zarzutami o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez utrzymania w mocy nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Gliwicach zgodnie ze wskazaniem apelacji i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wpłaty dokonywane przez pozwaną były na tyle niskie, dowolne, opóźnione, iż wobec wysokości zadłużenia pozwanej, nie sposób uznać, że pozwana wykazała się dobrą wolą. Sąd pominął bilans pozwanej spółki z której wynika, że posiada ona aktywa trwale o wartości przekraczającej 1,5 mln zł. Powód skierował sprawę na drogę sądową dopiero po wielokrotnych wezwaniach do dobrowolnej wpłaty. Tym samym brak jest podstaw do rozłożenia należności pozwanej. Sąd I instancji nie wskazał od jakich kwot i za jakie okresy naliczył odsetki, a naliczył je nieprawidłowo. Na dzień wydawania wyroku powodowi należały się odsetki w kwocie 10.710,29 zł, a nie w zasądzonej kwocie 9.482,52.

W zakresie kosztów postępowania Sąd błędnie przyjął, że strona, która cofnęła częściowo powództwo w związku ze spełnieniem przez pozwanego świadczenia jest w tej części stroną przegrywającą sprawę. W niniejszej sprawie cofnięcie przez powoda pozwu było konieczne tylko i wyłącznie z uwagi na częściowe spełnienie świadczenia przez pozwaną. Błędne jest stanowisko Sądu, że pozwana nie dała podstaw do wytoczenia powództwa. W ocenie powoda Sąd również błędnie zastosował art. 102 kpc stwierdzając, że obciążenie pozwanej kosztami procesu mogłoby przyczynić się do pogorszenia jej sytuacji finansowej.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu wskazała, że Sąd I instancji prawidłowo zinterpretował i zastosował przepisy prawa oraz prawidłowo i kompleksowo ocenił dowody zgromadzone w sprawie, dokonując całościowej, spójnej i logicznej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik powoda złożył pismo, z którego wynika, że pozwana od lutego do czerwca 2014 roku uiszczała na rzecz powoda kwotę 15.000 zł w 5 ratach po 3.000 zł każda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda zasługiwała jedynie na częściowe uwzględnienie.

Zaskarżone orzeczenie należało uznać co do zasady za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego i trafnej wykładni prawa materialnego.

Ustalenia Sądu I instancji Sąd Okręgowy potwierdza, uznając je za własne.

Z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy wyciągnął również trafne wnioski. Tak więc ponowne, szersze przytaczanie argumentów uzasadniających to stanowisko, które wskazane zostały w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest zbędne.

Zmiana rozstrzygnięcia wyroku obejmowała jedynie odsetki oraz zmianę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Ponadto zmiany wyroku zostały spowodowane zapłatą przez pozwaną po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji kwoty 15.000 zł.

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie rozłożenia należności na raty było słuszne. Pozwana w trakcie procesu, a także po wydaniu wyroku spłaciła znaczną część zaległości i w związku z tym na dzień wydawania wyroku Sądu II instancji pozwana była winna powodowi kwotę 16.056,88 zł należności głównej i skapitalizowanych odsetek. Pozwana spłaca zaległości w ratach po 3.000 zł miesięcznie.

Pozwana, jak słusznie zauważył powód, posiada środki trwałe, które jednak służą jej do świadczenia usług medycznych. Sprzedaż tych środków w celu uiszczenia zapłaty należności powodowi należy uznać za niecelowe z punktu widzenia zasad prowadzenia działalności gospodarczej. Sprzedaż środków trwałych przez pozwaną spowodowałoby wzrost kosztów, co utrudniłoby, a nawet uniemożliwiło prowadzenie przez nią działalności leczniczej.

Sytuacja finansowa pozwanej, która świadczy usługi lecznicze jest zła, choć w wyniku wdrożonego w 2010 roku programu naprawczego cały czas się poprawia. Postępowanie dowodowe Sądu I instancji wykazało, że pozwana pomimo tego nie jest w stanie jednorazowo spłacić należności powoda bez uszczerbku dla prowadzonej działalności.

Sąd zmienił rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie odsetek. Sąd w tym zakresie uznał za prawidłowe wyliczenia powoda wskazane w apelacji (k 256), którego pozwany nie kwestionował.

Sąd I instancji, orzekając o odsetkach nie wskazał wyliczeń, na podstawie których zasądził od pozwanej kwotę 9.482,52 zł tytułem skapitalizowanych odsetek. Powód w apelacji precyzyjnie wskazał sposób obliczenia należnych mu odsetek od należności uiszczonych po terminie płatności, jak i od tych, których pozwana nie uiszczyła na dzień wydania przez Sąd I instancji wyroku (11 lutego 2014 roku). Wyliczenia te są zgodne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. W związku z tym Sąd II instancji zmienił w tym zakresie wyrok Sądu Rejonowego .

Sąd Okręgowy zmienił również wyrok w zakresie kosztów postępowania. W niniejszej sprawie pozwana dała podstawy do wytoczenia przez powoda powództwa, ponieważ pomimo uznania długu i wezwań powoda do zapłaty przed wytoczeniem powództwa rzecz nie uregulowała zadłużenia. Pozwana zaczęła spłacać należności w ratach dopiero po wytoczeniu przez powoda pozwu. W związku z tym brak było podstaw do zniesienia wzajemnie pomiędzy stronami kosztów procesu na podstawie art. 100 kpc. Sąd II instancji na podstawie art. 98 kpc zasądził od pozwanej jako strony przegrywającej w całości sprawę w I instancji kwotę 2.847 zł . Na zasądzoną kwotę składa się opłata od pozwu w wysokości 430 zł (¼ opłaty od pozwu w związku z rozpoznaniem sprawy w postępowaniu nakazowym) oraz koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda w wysokości 2417 zł, na które składa się wynagrodzenie w kwocie 2.400 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sąd II instancji na mocy art.355 kpc umorzył postępowanie w zakresie kwoty 15.000 zł, o co wniósł powód w związku z uiszczeniem przez pozwaną tej kwoty po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji.

Sąd oddalił apelację w zakresie wniosku powoda o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w zakresie rozłożenia należności na raty.

Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia merytorycznego Sądu II instancji było uznanie, że powód przegrał apelację w 74% i dlatego po wzajemnym rozliczeniu kosztów pomiędzy stronami jest zobowiązany zapłacić pozwanej kwotę 88 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386 § 1 kpc.

SSO Barbara Przybyła SSO Lesław Zieliński SSO Iwona Wańczura